AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 51v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tam ista grām palmitib' ñ pberet ñ etiā ds eēt. Verū q̄a ita sine ista grā ñ po
test uuu. ut mors sit in potestate liberi arbitrii. siq̄s inq̄t in me ñ manserit
mittet foras sicē palmes ⁊ arescet. & colligent eū ⁊ in ignē mittent & ardet.
Ligna itaq; utis tanto s̄ cōtēptibiliora si inutile ñ manserint. quanto glo
riosiora si manserint. Denuq; sicē de his etiā pbet ēchelē ppheta dñs dicē. p
cisa nullis agricolarū usib' ps̄. nullis fabrilib' opib' deputant. Vnū
eduob' palmiti ēgru [illegible]it. aut utis. aut ignis. Si inutile ñ ē. inigne erit.
Vtq̄ inigne ñ sit. inutile sit. Si manseritis in me inq̄t & ūba mea in uob'
manserit. qd cūq; uolueritis petetis ⁊ fiet uob'. Manendo q̄ppe in xpo.
q̄d uelle possunt ñ qd cōuenit xpo. Qd uelle possunt manendo in salua
tore. ñ qd alienū ñ ē a salute. Aliud q̄ppe uolum' q̄a sum' in xpo. & ali
ud uolum' q̄a sum' adhuc in hoc sclo. De mansione nāq; hui' scli nob' aliq̄ndo
surrepit. ut hoc petam' qd nob' ñ expedire nescim'. S; absit ut fiat nob' sima
nem' in xpo. q̄a ñ facē qd petim' ñ qd expedit nob'. Manentes q̄ in eo cū ūba
ei' in nob' manent qd cūq; uolueri' petim' ⁊ fiet nob'. q̄a si petim' ⁊ ñ fiet.
ñ hoc petim' qd habet mansio ineo nec qd habent ūba ei' q̄ manent in
nob'. s; qd habet cupiditas ⁊ infirmitas carnis q̄ ñ ē in eo & inq̄ ñ manent
ūba ei'. Hā utiq; ad ūba ei' pinet oratio illa quā docuit. ubi dicim' pat
nr̄ q̄ es in celis. Abhui' orationis ūbis & sensib' ñ recedam' petitionib' nr̄is.
& q̄cqd petim' fiet nob'. Tunc enī dicenda s̄ ūba ei' in nob' manere. qn
do facim' q̄ p̄cepit. ⁊ diligim' q̄ p̄misit. Cūndo aū ūba ei' manent in me
moria nec in uenium' inutile ñ ē putat palmes inutile. q̄a uitā ñ habet
ex radice. Ad hanc differentiā ualet qd scriptū ē. Et memoria re
tinetis mandata ei'. ut faciant ea. Multi enī memoriā retinent. ut ē
tēpnant et etiā deridean' aut op pugnent ea. In his ūba xpi ñ manent. q̄tan
gunt q̄dā ñ cohere'nt. Et ido illis ñ erit in beneficiū. s; in testimoniū. Et
q̄a sic in s̄ ineis ut ñ maneant ineis. ab hoc tenent' abeis ut iudicent' ex eis.

Sermo lxxxii. de eo qd dicē in hoc glorificat' ē pat meus
ut fructū plurimū afferatis. usq; ad id sicē & ego patris mei
MAGIS MAGIS q; p̄cepta seruam ⁊ maneo in ei' dilectione.
Saluator grām q̄ saluam' discipli loq̄ndo cōmidans. in hoc inq̄t
glorificat' ē pat' mis ut fructū plurimū afferatis. ⁊ efficiamini mei disepli.
Siue glorificat' siue clarificat' dicat' ex uno ūbo greco utrūq; trans
latū ē qd ē doxafthe. Doxa enī q̄ grece dr̄. latine glā ē. Qd ido
cōmemorandū existimaui q̄a dicē apls̄. si abrahā ex opib' iustificat' ē
habet glām s; ñ apd dm̄. i. ex arrogantia ppria laboris sui. hec ē ad
dm glā q̄ glorificat' ñ homo s; ds̄ si ñ ex opib' s; ex fide iustificat'. ut ex
do illi sit etiā qd bene opat'. q̄uo palmes sicē iā supi' dicē ñ potē ferre
fructū a semet ipso. Si q̄ in hoc glorificat' ē ds̄ pat' ut fructū plurimū